

ΕΣΤΙΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

Τόμος Ἕκτος

Συνδρομὴ ἑτήσια: Ἐν Ἑλλάδι φρ. 10, ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ φρ. 20.—Αἱ συνδρομαὶ ἀρχονται ἀπὸ 1 ἰανουαρίου ἐκάστου ἔτους· καὶ εἶναι ἑτήσιαι.—Γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως: Ὁδὸς Σταδίου, 6.

10 Δεκεμβρίου 1878

Τῇ 31 Δεκεμβρίου 1878 λήγει τὸ τρίτον ἔτος τῆς Ἑστίας. Ὅσοι τῶν κυρίων συνδρομητῶν ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθήσωσι λαμβάνοντες τὴν Ἑστίαν καὶ κατὰ τὸ τέταρτον ἔτος, παρακαλοῦνται ν' ἀποστείλωσι πρὸς τὴν διευθύνσιν αὐτῆς, πρὸ τῆς 1 ἰα-

νουαρίου 1879, τὸ τίμημα τῆς συνδρομῆς, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς τοῦ φύλλου.

Τὸ Δελτίον δωρεῖται πρὸς τοὺς συνδρομητὰς τῆς Ἑστίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς τῆς συνδρομῆς.

ΠΑΝΟΜΟΙΟΥΤΗΠΟΝ ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ ΤΟΥ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΒΑΡΒΑΚΗ

Γαβηνοε Γουοασ
ιωαννο βαρβακη

ΟΛΙΒΕΡ ΤΟΥΙΣΤ

Ἐκ τῶν τοῦ Καρόλου Δίκινς.

Συνίχια· ἰδί σελ. 769.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΖ'

Τί συνέβη κατὰ τὴν νυκτερινὴν συνέντευξιν μετὰ τοῦ κυρίου καὶ τῆς κυρίας Μπάμμπλ καὶ τοῦ Μωρξ.

Ἦτο πνιγνρὰ θερινὴ ἐσπέρα, χονδραὶ δὲ γαγόνες βροχῆς ἐπιπτον ἀραιαὶ προμηνύουσαι ἐπικειμένην σφοδρὰν καταιγίδα, ὅτε ὁ κύριος καὶ ἡ κυρία Μπάμμπλ, διασχίσαντες μίαν τῶν κυριώτερων ὁδῶν τῆς πόλεως, διηυθύνθησαν εἰς μικρὰν συνοικίαν ἀποτελουμένην ἐκ παλαιῶν καὶ σαθρῶν οἰκιῶν, ὠκοδομημένων ἐπὶ ἐλώδους καὶ νοσηροῦ μέρους παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ ποταμοῦ εἰς ἀπόστασιν ἐνὸς καὶ ἡμίσεος μιλίου ἀπὸ τῆς πόλεως.

Ἀμφότεροι ἐφόρουν παλαιὰ καὶ τετριμμένα ἐνδύματα, ἐπὶ τῷ διττῷ σκοπῷ, τοῦ νὰ προφυλαχθῶσιν ἀπὸ τῆς βροχῆς καὶ νὰ μὴ διεγείρωσι τὴν προσοχὴν τινος· ὁ σύζυγος, κρατῶν φανάριον σβεστὸν ἀκόμη, προπορεύετο, ἀναμφιβόλως ὅπως ἡ κυρία τοῦ ἀποφεύγῃ τὸν βόρβορον πατοῦσα ἐπὶ τῶν εὐρέων ἰχνῶν τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ἐβάδιζον ἐν ἄκρᾳ σιγῇ, ἀπὸ καιροῦ δὲ εἰς καιρὸν ὁ κύριος Μπάμμπλ ἐβράδυνε τὸ βῆμα, καὶ ἔστρεφε τὴν κεφαλὴν, ὡς εἰ ἤθελε νὰ βεβαιωθῇ ἂν τὸν ἠκολούθει ἡ σύζυγός του· εἶτα βλέπων ὅτι ἐβάδιζεν ἐπὶ τὰ ἴχνη του, ἐτάχυνε τὸ βῆμα σπεύδων εἰς τὸν τόπον τῆς νυκτερινῆς συνεντεύξεως.

Ἡ συνοικία αὕτη οὐδαμῶς ἠδύνατο νὰ ὑπαχθῇ εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀμφιβόλων μερῶν· τουναντίον μάλιστα ἡ φήμη αὐτῆς ἦτο πεπαγιω-

μένη. Γνωστότατον διετέλει ὅτι καταφεῖτο ὑπὸ ἐπικινδύνων κακούργων, οἵτινες προσποιούμενοι ὅτι ἀποζῶσιν ἐκ τῆς ἐργασίας των, κυριώτατον πόρον ζωῆς εἶχον τὴν κλοπὴν καὶ τὸ ἐγκλημα. Ἀπετελεῖτο δ' ἐξ ἐλεεινῶν παραπηγμάτων, ὠκοδομημένων ἄλλων μὲν ἐκ πλίνθων, ἄλλων δὲ ἐκ παλαιῶν σαθρῶν караβοζύλων, καὶ ἐκτισμένων εἰς ἐλαχίστην ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπόστασιν ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ. Ἐν τῷ μέσῳ τούτων καὶ πλησιαίτατα τοῦ ποταμοῦ ὑψοῦτο εὐρεῖα οἰκοδομή, χρησιμεύουσα ἄλλοτε εἰς βιομηχανικόν τι κατὰστημα, παρέχον ἴσως ἐργασίαν εἰς τοὺς κατοίκους τῶν περὶ αὐτὸ οἰκημάτων· ἀλλ' ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἡ οἰκοδομὴ ἐκείνη ἦν ἔρημος, καὶ κατέπιπτεν εἰς ἐρείπια. Ἡ ὑγρασία εἶχεν ὑποσκάψει τὰ θεμέλια, μέγα δὲ μέρος αὐτῆς εἶχε καταρρεύσει εἰς τὸν ποταμὸν, ἐν ᾧ τὸ ἕτερον ἐτοιμόρροπον καὶ ἐπικλινές, ἐφαίνετο κατάλληλον ἀναμένον εὐκαιρίαν ὅπως ἀφ' ἑαυτοῦ κρημισθὲν τρέξῃ πρὸς ἐντάμωσιν τοῦ συντρόφου εἰς τὸν πυθμένα τοῦ ποταμοῦ.

Πρὸ τοῦ σεσαθρωμένου ἐκείνου κτιρίου ἔστη τὸ ἄξιον ζεῦγος, καθ' ἣν στιγμὴν ἀστραπαὶ ἤρχιζον διασχίζουσαι τὸν δρίζοντα καὶ ἡ καταιγὶς ἐξεροράγη.

«Κἄπου ἐδῶ κοντὰ θὰ ἦναι, εἶπεν ὁ Μπάμμπλ, παρατηρήσας τεμάχιον χάρτου, ὅπερ ἐκράτει ἐν τῇ χειρὶ.

— Ἐ, τοῦ λόγου σας,» ἠκούσθη φωνὴ τις ἄνωθεν.

Ὁ Μπάμμπλ ἤγειρε τὴν κεφαλὴν πρὸς τὸ μέρος ὅθεν ἠκούσθη ἡ φωνὴ καὶ εἶδεν εἰς τὸν δεῦτερον ὄροφον πρόσωπόν τι εἰς μίαν θυρίδα.